

zek položených na pořad sjezdu, totiž: 1. sekce: zákonodárství; 2. sekce: správa; 3. sekce: prevence; 4. sekce: mladiství. Mezinárodní komise pro trestní právo a vězeňství pověřila zpravodajstvím o těchto otázkách vybrané osoby k tomu konci, aby byla připravena diskuse v sekcích. Tyto přípravné práce budou zaslány všem účastníkům, kteří zaplatí svůj příspěvek, a to pokud to bude možné, ještě před zahájením kongresu. Rovněž jim bude zaslán jeden exemplář Sjezdových zápisů, jakmile vyjdou.

Sjezdový příspěvek činí 25 švýc. franků; osoby, které mají právo účastnit se kongresu, mohou se přihlásiti a zaslati příspěvek na adresu: Walter Arlt, ministerstvo spravedlnosti, Wilhelmstrasse 65, Berlin W. 8. Bližší informace podá ministerstvo spravedlnosti v Praze (Dr. Jadrníček).
Úř.

REDAKČNÍ RADA brněnská konala schůzi dne 16. dubna 1935 na práv. fakultě za předsednictví doc. dra Neubauera. Zúčastnili se jí kolegové doc. dr. Kubeš, dr. Stránecký, Skorkovský, dr. Koukal, Míša, dr. Keperť, dr. Uhde, dr. Geigerová. V debatě byly probrány tyto nejdůležitější body: směrnice pro další příspěvky a vydávání časopisu. Nato rozpráveno o nových námětech na reformu právnického studia a uvažováno o tom, věnovati jim v dalších číslech pozornost. Probrán obsah posledního čísla a sestaveny příspěvky čísla osmého.

Literatura

UNIV. PROF. DR. JAROSLAV KALLAB: *Trestní právo hmotné platné v zemi české a moravskoslezské. (Část obecná i zvláštní.)* — Vysok školské rukověti. Řada spisů právnických a hospodářských. Svazek 2. V Praze 1935. Vydal Melantrich A. S. v Praze. Stran 337. — Přední kriminolog československý a jeden z nejhlubších právních filosofů podává zde v přesné a ušlechtilé formě své poznatky v oboru trestního práva. Erudice autorova, zejména ve filosofii a právní filosofii, kultivovanost jeho ducha, bystrost postřehu, schopnost výrazová a konečně opravdová svědomitost, s níž spisovatel přistupoval k práci, spojily se, aby vytvořily dílo, na něž i prof. Kallab sám může býti hrdým.

Práce se skládá ze dvou knih: Kniha první obsahuje část obecnou, kniha druhá část zvláštní.

V *obecné části, v úvodě* pojednává K. především o pojmu *kriminologie*, již rozumí soubor poznatků, vztahujících se na zločin, trestní proces a trest, při čemž zdůrazňuje, že nelze zde mluvit o nějaké jednotné vědě, poněvadž běží jak co do předmětu tak i co do metody o poznatky podstatně se lišící. Akcentuje immanentně-právní hledisko, rozlišuje dvojí základní druh poznatků kriminologických: poznatky přírodovědné a poznatky právnické. Po té podává charakteristiku kriminální antropologie, sociologie, kriminalistiky a kriminální politiky a, opíraje se o dokonalou znalost obecné filosofie, skvělým způsobem vylučuje podstatu t. zv. trestních teorií. Upozorňuje zde na Kallabovo stanovisko k problému determinismu a indeterminismu, kde ukazuje, že tento rozdíl znamená rozdíl v předpokladech — nikoliv ve zjevech — s nimiž přistupujeme k předmětu svého zkoumání, a dále na mistrný důkaz, že spor mezi klasickým a pozitivistickým směrem v teorii trestního práva je důsledkem metodické nejasnosti, totiž nedostatečného rozlišování poznatků právnických, politických a sociologických. — V kapitole, věnované vědě o trestním právu, jejímu předmětu a rozčlenění, vytyčuje *vědu trestního práva* jako vědu, jež se snaží sloučiti v myšlenkovou jednotku (logický systém) poznatky o tom výseku právního řádu, jenž vymezuje zločin jako skutkovou podstatu, s níž za určitých formálních podmínek, procesem stanovených, slučuje trest jako právní následek, při čemž ovšem zločin nelze